

HLA antigének IgA glomerulonephritisbenNAGY JUDIT dr., AMBRUS MÁRIA dr., HERNÁDI ETELKA,
BAJTAI GÁBOR dr., HÁMORI ARTUR dr.

Közlésre érkezett: 1980. VI. 2.

A Berger [1] által 1968-ban leírt IgA glomerulonephritis nem ritka betegség Magyarországon. Klinikánk vesebeteg anyagában mintegy 5%-ban fordult elő [5]. Oka egyelőre ismeretlen, azonban a betegség kapcsán fennálló szignifikáns szérum IgA növekedés valószínű nem elhanyagolható a patogenezis szempontjából. Ennek háttérében esetleg kóros immunválasz áll. Állatkísérleti adatok alapján és emberi megfigyelések szerint az immunválaszt kódoló gén a HLA-rendszerrel szoros kapcsolatban van. Ezen tények alapján vizsgáltuk meg 24 IgA glomerulonephritises betegünkél az egyes HLA antigének gyakoriságát.

Anyag és módszer

Vizsgálatunk tárgyát 24 IgA glomerulonephritisben szenvedő beteg képezte, akiknél a diagnózist a vesebiopsziás minták fénymikroszkópos és immunhisztológiai vizsgálatával állítottuk fel. Klinikailag

*I. táblázat**HLA-antigének gyakorisága IgA glomerulonephritisben*

Antigének	Fenotípus gyakorisága (%)		X ²	P
	IgA GN n = 24	Kontroll n = 60		
A1	12.5	18.3		
A2	45.8	48.3		
A3	12.5	20.0		
A9	20.8	21.7		
A10	12.5	23.3		
A11	12.5	10.0		
A28	12.5	3.3	1.2	n.s.
Aw30	4.2	8.3		
Aw32	4.2	3.3		
B5	20.8	13.3		
B7	—	18.3	3.58	n.s.
B8	4.2	20.0	2.18	n.s.
B12	33.3	25.0		
B13	—	6.7		
B14	4.2	6.7		
B18	12.5	13.3		
B27	25.0	13.3		
Bw15	4.2	15.0	1.02	n.s.
Bw16	16.7	10.0		
Bw17	—	5.0		
Bw21	12.5	6.7		
Bw22	4.2	5.0		
Bw35	4.2	15.0	1.02	n.s.
Bw40	8.4	5.0		

GN glomerulonephritis
n.s. nem szignifikáns

* „Az EüM 304 tárcaszintű kutatási főirányához kiemelten elfogadott kutatási témában végzett kutatómunka alapján” (3-18-0304-03-2/H)

ebben az időpontban a betegek 85%-a mikrohaematurias és/vagy proteinuriás volt, 10 beteg vérmósa meghaladta a 160/90 Hgmm-t. A HLA antigének tipizálása a NIH standardizált lymphocytotoxicitási reakciójával történt specifikus antiszérumok felhasználásával. Kontrollként 60 egészséges véréadó szolgált.

Eredmények

Az IgA glomerulonephritises betegek és az egészséges véréadó kontrollok HLA-antigén gyakoriságát az *I. táblázatban* foglaltuk össze. Szignifikáns összefüggést egy HLA antigénnel sem észleltünk. Az A2 és Bw35 antigének a kontrollcsoporthoz képest kisebb százalékban fordultak elő. A 24 beteg szérum IgA szintjének átlaga 4,8 g/l volt. A Bw35 antigén előfordulása vagy hiánya és a szérum IgA szintek között összefüggést nem észleltünk.

B8 antigént egy, B7 antigént egy IgA glomerulonephritises beteg esetében sem észleltünk, ugyanakkora kontrollcsoporthoz viszonyítva gyakoribb volt az A28 antigén előfordulása (nem szignifikáns).

Megbeszélés

A HLA-antigének és az IgA glomerulonephritis kapcsolatáról nem sokat tudunk. *Noel* [6] és *Berthoux* [2] a Bw35 antigén szignifikánsan gyakoribb előfordulását figyelték meg, ugyanakkor *Brettle* [3] betegei között ez az antigén a kontrollhoz képest közel megegyező arányban fordult csak elő. *Brettle*-hez [3] hasonló eredményre jutottunk mi is [4]. IgA glomerulonephritisben szenvedő betegeink között egyik antigén sem volt szignifikánsan gyakoribb a kontrollcsoporthoz képest.

Brettle [3] szerint az eltérő HLA-antigén gyakoriságra vonatkozó adatok patogenetikai különbséget jelenthetnek. Feltételezi, hogy a *Noel* [6] és *Berthoux* [2] IgA glomerulonephritis betegeinél megfigyelt magas szérum IgA szintek és a gyakori Bw35 antigén előfordulás között összefüggés van. Ugyanis saját betegei között sem magasabb szérum IgA szinteket sem a Bw35 antigén gyakoribb előfordulását nem észlelte. Ezen elképzelésnek ellene szólnak a mi adataink, ugyanis *Berger* kóros betegeink zömének szérum IgA koncentrációját magasabbnak találtuk anélkül, hogy a Bw35 antigén gyakoribban fordult volna elő közöttük.

Összefoglalás

Szerzők 24 IgA glomerulonephritises beteg esetében vizsgálták az egyes HLA-antigének gyakoriságát. Anyagukban egyik antigén sem fordult elő szignifikánsan gyakoribban a kontrollcsoporthoz képest. Eredményeik alapján nem tartják valószínűnek, hogy a Bw35 antigén jelenléte és az IgA glomerulonephritisben az esetek többségében előforduló magas szérum IgA-szint között oki kapcsolat van.

IRODALOM

1. *Berger, J., Hinglais, N.*: Les depots interca pillaires d' IgA-IgG. *J. Urol. Nephrol.* (Paris) 74, 694 (1968).
2. *Berthoux, F. C., Gagne, A., Sabatier J. C., Ducret, F., Le Petit, J. C., Marcellin, M., Mercier, B., Brizard, C. P.*: HLA-Bw35 and mesangial IgA glomerulonephritis. *New Engl. J. Med.* 298, 1034 (1978).
3. *Brettle, R., Peters, D. K.*: Mesangial IgA glomerulonephritis and HLA antigens. *New Engl. J. Med.* 299, 200 (1978).
4. *Nagy, J., Hámori, A., Ambrus, M., Hernádi, E.*: More on IgA glomerulonephritis and HLA antigens. *New Engl. J. Med.* 300, 92 (1979).
5. *Nagy, J., Brasch H., Süle, T., Hámori, A., Deák, G., Ambrus, M.*: IgA glomerulonephritis. Mesangial IgA deposition without systemic signs (Berger disease). *Int. Urol. Nephrol.* közlés alatt.
6. *Noel, L. H., Descamps, B., Jungers, P., Bach, J. F., Busson, M., Suet, C., Hors, J., Dausset, J.*: HLA antigen in three types of glomerulonephritis. *Clinical Immunol. Immunopathol.* 10, 19 (1978).

A szerzők megjegyzése

A kézirat elküldése után az egyetlen HLA-B8 pozitív beteg szérumában ismételt antinukleáris faktort észleltünk, ezért az IgA glomerulonephritises betegek közül töröltük. Ez a tény méginkább alátámasztja azt a megfigyelésünket, hogy IgA glomerulonephritisen a HLA-B8 nagyon ritkán vagy egyáltalán nem fordul elő.

Й. Надь, М. Амбруш, Э. Хернади, Г. Байтай, А. Хамори:
Антигены HLA при гломерулонефрите IgA

Авторы исследовали в случае 24 больных гломерулонефритом IgA частоту встречаемости отдельных антигенов HLA. В их материале ни один из антигенов не встречался, по сравнению с контрольной группой, достоверно чаще. На основании полученных результатов авторы не считают вероятным, что существует причинная связь между присутствием антигена HLA-B^o35 и высоким содержанием IgA в сыворотке.

Nagy, J., Ambrus, M., Hernádi, E., Bajtai, G., Hátori, A.: *HLA-antigens in IgA-glomerulonephritis*

The incidence of certain HLA-antigens was studied in the case of 24 patients with IgA-glomerulonephritis. Among these patients the incidence of none of the antigens was significantly higher than in the control group. According to these results a causal link between the presence of HLA-Bw35-antigen and the high serum IgA-level in IgA-glomerulonephritis seems improbable.

J. Nagy, M. Ambrus, E. Hernádi, G. Bajtai und A. Hátori: *HLA Antigene in IgA Glomerulonephritis*

Im Falle von 24 Patienten mit IgA Glomerulonephritis wurde die Häufigkeit der einzelnen HLA Antigene geprüft. In diesem Material kam kein Antigen signifikant häufiger vor als in der Kontrollgruppe. Aufgrund der eigenen Ergebnisse scheint es unwahrscheinlich, dass in IgA Glomerulonephritis zwischen der Gegenwart des HLA-Bw35 Antigens und dem hohen IgA-Niveau im Serum eine kausale Beziehung bestehen würde.